

Egy fiatal kertészfiu vakmerő rablótámadást követett el a Kossuth Lajos-sugárúton.

Összeköfözte özv. Becsey Miklósnét, összeverte és bezárta az éléskamrába. — A lakást teljesen kifosztotta. — Amikor a betörő felfünően hasonlít — egy detektívhez.

(A Délmagyarország munkatársától.) Vasárnap délelőtt özv. Becsey Miklósné Kossuth Lajos-sugárút 103. szám alatti lakásán vakmerő rablótámadás játszódott le. Mig Becseyné délelőtt a templomban volt, egy ismeretlen egyén behatolt zárt lakásába és ott elrejtőzött. Amikor azután a háziasszony a templomból hazaérkezett, lakásán semmi gyanúsat sem észlelt. Nyugodtan hozzálátott házi foglalatosságához, amikor az egyik belső szobából szokatlan zörejt hallott. Mintha valaki a szekrényeket nyitogatta volna.

Becseyné majdnem elájult ijedtségében és pár perc múlva amikor némileg magához tért, hirtelen benyitott abba a szobába, ahonnan a zaj hallatszott. A szobában a szekrények tárva-nyitva voltak. A szekrények fehérnemű tartalma nagy csomóba összekötve a földön. Az egyik szekrény előtt gugguló helyzetben ült egy ismeretlen alak, szortirozva a szekrény kiöntött tartalmát. Az ismeretlen betörő annyira el volt foglalva, hogy észre sem vette, hogy munkájában megzavarták. Csak amikor az asszony rákiáltott, majd az ablakhoz rohant, hogy segítséget kérjen, ugrott fel a betörő és a kezében lévő battával rárohant a tehetetlen idős asszonyra.

A betörő fenyegető magatartásának láttára Becseyné könyörögni kezdett. Mindenét odaigért a betörőnek, aki a nagylelkű ajánlatot elfogadta és a battát letette az asztalra. Becseyné fenyegető helyzetében állandóan az ablak felé tekintgetett, amire a betörő hozzáugrott, lelepete a földre és ütlegekkel kényszerítette arra, hogy pénzt előadja.

Becseyné, csak hogy életét megmentse, a támadó minden kérését teljesítette, aki miután a pénzt és az értéktárgyakat összeszedte, Becseyné száját betömte és betuszkolta az éléskamrába. A bezárt helyiségben Becseyné sokáig mozdulni sem tudott. Csak később, dél felé, amikor a szájából sikerült kihuzni a begyömészölt zsebkendőt, tért annyira ma-

gához, hogy segítségért kiáltozott. Az udvarban lakók a segélykiáltások hangjaira kiszabadították szorongatott helyzetéből, amire az asszony azonnal a rendőrségre sietett és megtette a feljelentését.

A megindult rendőri nyomozás a károsult bemondása alapján először a kárt állapította meg. A betörő jóformán Becseyné összes fehérneműt elvitte, továbbá 150 pengő készpénzt és nagyértékű régi ékszereket.

Az asszony bemondása alapján a rendőrség azonnal hozzáfogott a vakmerő betörő kézrekerítéséhez. Becseynének ugyanis mintegy két héttel ezelőtt lopás történt, amely alkalommal a tolvaj aranyórát és aranygyűrűt vitt el. Becseyné gyanúja akkor egy kertészfiura terelődött, aki akkor nála dolgozott. Az ismeretlen kertészfiut azonban a rendőrségnek nem sikerült elfogni.

Becseyné bemondása szerint betörője és támadója is az a kertészfiu volt, aki két héttel ezelőtt nála dolgozott. Az adatok bemondása alkalmával Becseyné hirtelen rátekintett az egyik detektívre és nagy meglepetéssel állapította meg, hogy támadója meglepetésig hasonlít az egyik detektívre.

A rendőrségnek ezek után már nem volt nehéz dolga, hogy a vakmerő betörő személyazonosságát megállapítsa. A nyilvántartott bűnözők fényképei között Becseyné rá is ismert Bán János 22 éves kertészre, aki lopás miatt már nyolc hónapot ült és csak április 6-án szabadult ki a Csillagbörtönből.

Az elfogott és letartóztatott betörő töredelmesen beismerte tettét és az elrabolt ruhaneműket és ékszereket is visszaszolgáltatta. Hasonlóképpen beismerte azt is, hogy Becseynének előzőleg elkövetett lopás is őt terhelte, az ellopott aranyórát és gyűrűt azonban már értékesítette.

Bán Jánost szerdán délelőtt kísérik át az ügyészségre.

Az egyetemi építési bizottság megsemmisítette a gyermekklinika szerelési munkálataira tartott versenytárgyalást.

A kultuszminiszter új telkek kisajátítását kívánja a várostól.

(A Délmagyarország munkatársától) Az egyetemi építési bizottság kedden délelőtt tizenegy órakor Klebelsberg Kunó gróf kultuszminiszter elnökletével ülést tartott az egyetem rektori hivatalában. Az ülés, amely természetesen zárt ajtó mögött folyt le, egy órakor ért véget. Ertesülésünk szerint az építési bizottság megsemmisítette a gyermekklinika vízvezetéki, világítási és fűtési berendezéseire kiírt versenytárgyalást és új versenytárgyalást írt ki.

A gyermekklinika vízvezetéki, villanyvilágítási és központi fűtési berendezéseire az egyetemi építési bizottság zártkörű versenytárgyalást hirdetett és mindössze tizenhat helybeli és fővárosi vállalkozót hívtak fel ajánlattételre. Az ajánlattételre a bizottság mindössze egy heti határidőt tűzött ki. Az ajánlatokat ma bontotta fel a bizottság és megütközve állapította meg, hogy végösszegük nem kevesebb, mint 220 ezer pengővel lépi túl a költségvetésileg előzetesen megállapított kereteket. Megállapította a bizottság azt is, hogy az ajánlatok adatainak tanúsága szerint nagy a valószínűsége annak a feltevésnek, hogy a zárt versenytárgyaláson résztvevő vállalkozók között előzetesen megállapodás történhetett. A bizottság ezért kimondta, hogy a versenytárgyalás egész eredményét sztorozza és új, teljesen nyilvános árlejtést tűz ki, amelynek harminc napos lesz a határideje. Ezen a versenytárgyaláson minden magyar vállalat részt vehet.

Az első versenytárgyalás eredményének megsemmisítése természetesen késlelteti a gyermekklinika építésének befejezését, amely már eddig is azért késett, mert a szerelési munkák elvégzése előtt bizonyos építési munkálatokat sem lehet befejezni.

Az építési bizottság ülésén Korb Flóris, az egyetemi objektumok tervezője, bejelentette, hogy

elkészült a bel- és bőrgyógyászati klinikák terveivel is, sőt költségvetésüket is összeállította. A belgyógyászati klinika a tervek szerint kétemeletes lesz, középső frontja pedig háromemeletes. A kultuszminiszter közölte a bizottsággal, hogy a kultuszminisztérium haladéktalanul kiírja a versenytárgyalást erre a két klinika építésére és így még ezen a nyáron megkezdhetik ezeknek az építését is.

Az építési bizottság ülése előtt a kultuszminiszter meglátogatta

a kegyesrendi gimnáziumot.

Délelőtt 9 órakor a tanári kar és az ifjuság élén Kiss István igazgató fogadta a minisztert, aki a felső osztályokban tett látogatásai alatt sok tanuló meghallgatott és maga is kérdéseket intézett hozzájuk. A miniszter látogatása a kegyesrendi gimnáziumban egy óra hosszúra tartott.

A kultuszminiszter megérkezése után, mint ismeretes, bejárta az egyetemi építkezések színhelyét és megnézte az összes intézetek számára kijelölt területeket. A bonctani intézetek három épülete egyetlen nagyobb telekre kerülne, ezt a megoldást a miniszter nem találta megfelelőnek. Kijelentette, hogy az épületek így tulságosan szeszszufoiva épülnének fel, ami kizárná a későbbi terjeszkedés lehetőségét. Az építőbizottság ülésén is felvetette ezt a kérdést és azt a kívánságát tolmácsolta, hogy a város sajátítsa ki a szomszédos hat telket is, hogy tágabb terük legyen az intézeteknek a terjeszkedésre. Kijelentette a miniszter, hogy a kisajátítások költségeivel nem kívánja egyedül a várost megterhelni, mert belátta azt, hogy a város már az eddigiekkel is túl nagy terhet vállalt magára. Éppen ezért azt a javaslatot tette, hogy a város a hat új telkek kisajátítási árának csak a felére vállalkozzon, másik felét az állam viseli. Ezenkívül felajánlotta a városnak azt a ked-

vezményt is, hogy a most esedékessé váló egy-millióhatszáz ezer aranykorona építési hozzájárulását csak félv mulva fizesse meg, addig kamatoztassa ezt az összeget. Számítása szerint a kamateresség megfelel majd a hat telek egynek árának, tehát az új kisajátítás csak negyedösszegébe fog kerülni a városnak.

A polgármester megígérte, hogy a tanács elé terjeszti a miniszter kívánságát.

Klebelsberg Kunó bejelentette még azt is az építési bizottságnak, hogy az állam eddig már 4.700.000.000 aranykoronát költött el a szegedi egyetem építkezéseire.

A kultuszminiszter az építési bizottság ülése után fogadta a szegedi gazdák küldöttségét, akik arra kérték fel, hogy járjon közbe a belügyminiszternél a parasztkocsik lámpával való kötelező ellátására vonatkozó rendelet visszavonása érdekében, mert — mint mondták —, ez a közbiztonsági intézkedés sokkal nagyobb veszedelmeket rejt magában, a tanyai kocsik nagyon sokszor száraz takarmányt visznek és azt a lámpa nagyon könnyen meggyújthatná. A kultuszminiszter kijelentette a küldöttség előtt, hogy hazaérkezése után első dolga lesz ebben az ügyben érintkezésbe lépni a belügyminiszterrel.

A kultuszminiszter az építési bizottság üléséről a katolikus növendékre ment, ahol az új internátust szemlélte meg.

Délben a polgármester ebédet adott a kultuszminiszter tiszteletére, aki ezután megtekintette a fogadalmi templomot, felment egészen a torony erkélyéig és körülbelül egy teljes óráig időzött a templomban. Hat órakor a városházára ment kíséretével, hogy részt vegyen annak a bizottságnak az ülésén, amely a tanyai iskolák elhelyezésének kérdésével foglalkozik.

Az ülés előtt fogadta a miniszter

a szegedi fuvarosok

küldöttségét, akik dr. Sőreghy Máttyás vezetésével jelentek meg előtte és elpanaszolták, hogy az egyetemi építkezések vállalkozói iparvágányokat fektettek le az építkezések területén és azon szállítják a szükséges építési anyagot. Így a szegedi fuvarosok számára nem jelent kereseti lehetőséget az egyetemi építkezés, pedig sokan hónapok óta munka és kereset nélkül tengődnek.

A kultuszminiszter kijelentette a küldöttség előtt, hogy érintkezésbe lép majd a vállalkozókkal és felkéri őket, hogy abban az esetben, ha anyagi károsodás nélkül tehetik, vegyék igénybe a szegedi fuvarosokat is, de arra nem kötelezheti őket, hogy anyagi áldozatokat hozzanak a fuvarosok érdekében.

Ugyancsak Sőreghy Máttyás vezette

a vendéglősök

küldöttségét is a miniszter elé. A küldöttség tagjai elpanaszolták, hogy a hatóságok rendkívül szigorúan büntetik a borhamisítást, a pénzbírságon kívüli italmérési engedélyüket is megvonják. Hatvanégy szegedi vendéglős ellen indult már meg borhamisítás miatt az eljárás. Arra kérték a minisztert, hogy járjon el a pénzügyminisztériumban és eszközölje ki a megvont italmérési engedélyek visszaadását.

— Ezzel a dologgal nem nagyon rokonszenvezek — mondotta a miniszter —, és nem szívesen vállalkozom ilyen ügy képviselőjére.

— Nem olyan nagy dologról van szó kegyelmes uram — mentegődött az egyik vendéglős —, nem most találtuk mi ki, hogy szaliccillal lehet elfojtani a mustot, husz esztendeje büntetlenül így csináltuk. A bírságot szívesen megfizetjük azért a »kis hamisításért«, de az italmérési engedélyünket adják vissza.

A miniszter megígérte, hogy majd érdeklődik a dolog iránt és ha igazságuk van a vendéglősöknek, el is jár majd érdekükben.

A miniszter, aki a küldöttségeket a polgármester szobájában fogadta, ezután átment a tanácsterembe, hogy

az iskolaügyi értekezleten

elnököljön.

Az értekezlet lefolyásáról nem tájékoztatták a nyilvánosságot.

Este Glattfelder Gyula csanádi püspök látta vendégül a minisztert és kíséretét. Gróf Klebelsberg Kunó az éjjeli személyvonattal utazott vissza a fővárosba.

Kérjen mindenkor és mindenütt csakis saját zárószalaggal leragasztott Szent Lukács-fürdő

Kristály-víz

mely üdit és gyógyít. 288

Kapható mindenütt.

Főlerakát: László Farkas József, Dugonics tér 12. szám. 288 Telefon 15-48. **Óvakodjunk az utánzatoktól!**